

TK

Vztahy

Jaké štěstí, že jsme nevyhráli!

Já a můj muž Vladimír jsme si dlouho pohrávali s myšlenkou, že si vsadíme sportku. To by bylo terno, kdybychom vyhráli!

Jednoho ponurého zimního večera jsme si otevřeli lahvinku červeného, natrhali papírky, napsali na ně čísla, naházeli do misky, zamíchali a se zavřenýma očima tahali.

Čísla jsme si pak přepsali do mobilu a dohodli se, že následující den půjdeme na poštu. Avizovaná výhra ve sportce byla famózní. Ještě jsme si ani nevsadili, ale už jsme se začali dohadovat, co s tou výhrou uděláme.

„Madla s Jirkou by potřebovali finanční injekci na tu jejich rekonstrukci domu,“ pravila jsem. „Na to zapomeň!“ opáčil manžel. „Děti, to je to první, na co myslíš! Uvidíme, co nám z výhry zbude! Víš ty vůbec, o čem od mládí sním? Podívat se do Arizony. Ta nádherná pustina!“

Vysušená a pustá Arizona bylo to poslední, kam bych se chtěla podívat. „Co takhle Amazonie? Budeme se plavit po řece, okolo nás ta skvostná džungle plná exotických zvířat...“

„Jasně! A miliony krvelačných moskytů, nemluvě o indiánech, kteří nás budou zasypávat otrávenými šípy,“ naštvál se manžel.

„Ty jsi zamrzl u Mayovek,“ vrátila jsem úder. „Jeli bychom s cestovkou, chápeš? Už existují i cestovky, pokud sis nevšiml,“ dodala jsem jedovatě.

Ve vzduchu už bobtnala hádka. „A což takhle nějaký pěkný poznávací zájezd, cesta kolem světa zámořskou lodí?“ navrhla jsem smířlivě.

„Ty ses úplně zbláznila! Copak jsi už zapomněla, že trpím mořskou nemocí? Stačil mi ten trajekt před osmi lety v Řecku! Ty mi to děláš schválně, co?“ Manželovy oči nebezpečně jiskřily.

„No tak zůstaneme doma! Koupíme si nové auto, chatu zbouráme, stejně je to ruina, a necháme si postavit na klíč krásnou chalupu,“ pravila jsem přesvědčena, že je to ideální řešení.

Ale nebylo. „A ty si myslíš, že to utajíme? Stejně se všichni dozvědí, že jsme vyhráli. Všichni budou chtít

půjčit! I ten tvůj držgrešle bratr! Nikdy nám nepomohl. Až přijde, vyrazím s ním dveře!"
Nevyhráli jsme. My si totiž ani nevsadili. Všechny ty papírky s čísly jsem vzteky hodila do kuchyňského dřezu a zapálila. Po příjezdu hasičů, které zavolala vyděšená sousedka, jsme se s mužem smířili.

Drahomíra

Zaznamenala Dagmar Morenová

Názor psychologa

Vážená paní, sice jste nevyhráli, zato jste se jeden o druhém leccos dozvěděli. Bezděky se vám podařilo popsat jednu z užitečných technik zjišťování partnerské kompatibility (jinak řečeno, jak se ti dva k sobě hodí). Vypustíme-li cca 10 až 15 % podivínů, s nimiž žít nelze, pak by ti ostatní spolu žít mohli. Ovšem pouze za předpokladu, že by vztah uspokojoval dostatek jejich očekávání. Některá si zpravidla už na začátku vážnější známosti sdělujeme (kde bydlet, zda, kdy a kolik mít dětí...), o některých radši pomlčíme a některých si dokonce nemusíme být ani sami vědomi. Debata nad využitím virtuální finanční výhry může vnést do rozpoznávání našich očekávání nový rozměr. Třeba i o tom, jak jsme schopni ustoupit nebo hledat pro oba přijatelné kompromisy. Pro jistotu byste se však měli předem objednat na párovou terapii – nejen v souvislosti s pandemií jsou dnes pároví terapeuti hodně vytíženi.

PS.: náhlé zbohatnutí lze dle WHO (světové zdravotnické organizace) považovat za podobnou zátěž na psychiku, jako např. vážné onemocnění. I když zrovna u něj by se nám asi snáz řešilo, za a s kým se o ně podělit ☺.

PhDr. Petr Šmolka

Poradna pro rodinu,
Jordana Jovkova 5, 143 00 Praha 12